

Sag C-401/09 P

Evropaïki Dynamiki — Proïgmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

mod

Den Europæiske Centralbank (ECB)

»Appel — formaliteten — fuldmagt — konsortium — offentlige indkøb — udbud efter forhandling — it-rådgivnings- og udviklingstjenester — afslag på budet — Rettens procesreglement — retlig interesse — udelukkelseskriterium — bevilling i henhold til national ret — begrundelsespligt«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Mengozzi fremsat den 27. januar 2011	I - 4914
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. juni 2011	I - 4936

Sammendrag af dom

1. *Retspleje — formalitetsindsigelse — pligt til at fremsætte indsigelsen i et særskilt dokument — grænser*
(*Rettens procesreglement, art. 114*)
2. *Appel — retlig interesse — betingelse — appel, der kan medføre en fordel for den part, som har iværksat appellen — rækkevidde*

3. *Appel — anbringender — anbringender og argumenter, som blot gentager det for Retten påberåbte — ingen identificering af den påberåbte retlige fejl — afvisning*
 [Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1; Domstolens procesreglement, art. 112, stk. 1, første afsnit, litra c)]

1. Artikel 114 i Rettens procesreglement kræver på ingen måde, at enhver formalitetsindsigelse fremsættes i et særskilt dokument. Fremsættelse af en sådan indsigelse er derimod kun nødvendig, hvor den part, der fremsætter indsigelsen, har til hensigt at anmode retten om en vurdering af, om søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

En formalitetsindsigelse kan således fremsættes i et svarskrift og undersøges af Retten, når den træffer afgørelse i sagen.

at der træffes en ny afgørelse, som bekræfter indholdet af den annullerede afgørelse over for den. Et annullationsanbringende skal endvidere afvises, idet der ikke er søgsmålsinteresse, når en annullation af den anfægtede retsakt på grundlag af dette anbringende — selv hvis det antages, at anbringendet kan antages til realitetsbehandling — ikke vil kunne hjælpe sagsøgeren. Retten kan således efter at have forkastet et første anbringende fastslå, at det ikke længere er nødvendigt at tage stilling til sagsøgerens øvrige anbringender, idet disse anbringender ikke gjorde det muligt for sidstnævnte at opnå fyldestgørelse ved at fortsætte sagen.

(jf. præmis 49 og 50)

(jf. præmis 43-45)

2. En sagsøger har ikke nogen berettiget interesse i annullation af en afgørelse, såfremt det er givet, at resultatet vil være,
3. Appelskriftet skal præcist angive, hvilke elementer der anfægtes i Rettens dom, som påstås ophævet, og de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand. Dette krav er ikke opfyldt, når appelanbringendet — endog uden at indeholde en argumentation, der har til formål

præcist at angive den retlige fejl, den appellerede afgørelse angiveligt er behæftet med — blot gentager de argumenter, der allerede er blevet fremført for Retten. Et sådant anbringende har i realiteten kun til formål at opnå, at et for Retten fremført anbringende pådømmes endnu en gang, hvilket ligger uden for Domstolens kompetence. En ren abstrakt opregning af et anbringende, som ikke bestyrkes af en mere præcis redegørelse, er i øvrigt ikke tilstrækkelig til at opfylde kravet om begrundelse af nævnte anbringende.

Dette er tilfældet, når et anbringende kun nævner flere bestemmelser i EU-retten, uden at godtgøre deres anvendelighed i den foreliggende sag og uden at påvise, hvorledes disse bestemmelser er blevet tilsidesat.

(jf. præmis 55 og 61)